

Israelsmissionens AVIS

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 2 APRIL 2007

MIDTERSIDERNE

Israelsmissionens årsmøde var præget af tiltro til, at Jesu opstandelse og forventede genkomst gør en forskel. Læs formandsberetningen på midtersiderne.

IU SØGER SEKRETÆR OG KIRKEVOLONTØRER

Der søges nye kræfter på IU's kontor i Christiansfeld, og til den danske kirke i Jerusalem! Se mere på s. 7 og 8.

REPORTAGE FRA ISRAELSTÆVNET I FREDERICIA

Møde med døde og levende

Af Jørgen Hedager Nielsen

Glade smil og hjertelige hilsner mellem venner, der mødes efter kort eller lang tid, er et af de ydre præg på Israelsmissionens årsmøde - eller Israelsstævne, som det nu også kaldes. I år foregik det i Fredericia med den lokale sognepræst Peter Østergaard Jakobsen som mødeleder. Han er også medlem af Israelsmissionens landsstyre.

Et af indslagene på festaftenen var mødelederens interview med ægteparret Pia og Eli Rosenberg, som er jøder. Han havde fundet dem via deres datter, der er kassedame i Føtex. Hendes navneskilt med det jødisk-klingende navn Rosenberg, havde vakt hans interesse.

Pia er født som kristen i Fredericia, men konverterede til jødedommen, da hun mødte Eli under et kibbutzophold. "Vi er ikke religiøse, men vi fejrer højtiderne. Vi holder jul, fordi det er så hyggeligt, men resten af vore højtider er de jødiske," fortalte de.

Peter Østergaard Jakobsen mente, det var passende, at deltagerne mødte et par nulevende jøder, efter en spændende rundvisning på jødernes begravelsesplads i Fredericia.

Et messiansk vidnesbyrd

Inden turen gik til begravelsespladsen bød eftermiddagen på formandsberetninger ved Kai Kjær-Hansen og IU's afgående formand Lene Jensen. Desuden var der glimt fra arbejdet i Israel ved Hans-Ole Bækgaard.

"Jeg havde en stor oplevelse ved en tur til Timna Park, hvor der blandt andet er en rekonstruktion af telthelligdommen," fortalte Hans-Ole til indledning. "Guiden

Deltagerne på årsmødet fik en fascinerende rundvisning i smukke Fredericia

spurgte, hvilken tro vores gruppe havde. Da vi fortalte, at vi var kristne, gav hun os en rundvisning, hvor hun kom med det ene fascinerende messianske vidnesbyrd efter det andet i tilknytning til inventaret og de mange ritualer. Helt fantastisk sådan at møde en jøde, der var kommet til tro på Jesus som 30-årig."

Med tydelig glæde og måske også lidt stolthed fortalte Hans-Ole Bækgaard derefter om arbejdet med at skabe kontakt til danskere i Israel. "Vi har nu en børneklub på 6-10 børn og en legestue for små børn, der tager deres mor eller far med. Den står kirke-volontøren Mette for," fortalte han, og udtrykte stor glæde over kontakten til flere mennesker, der er kommet til moden tro eller er begyndt på en vandrang med Gud.

"Jeg må indrømme, at det er første gang, jeg er med til Israelsmissionens årsmøde," sagde Hans-Ole i pausen, da han

blev spurgt, hvordan han oplevede dette års stævne. "Jeg har glædet mig meget til at være her. Det er stort at møde baglandet. Jeg ved jo, at mange er trofaste i opslutning og i forbøn."

Moderne guldkalve

Festaftenen var en mosaik af mange indslag. Den nye generalsekretær Bodil F. Skjøtt blev budt velkommen, og gav en kort introduktion til Israel ved at fortælle om moderne guldkalve.

"Landet er blevet vores syna-

goge,' er en udtalelse, jeg har hørt flere gange," forklarede hun. "En anden guldkalv, som mange tilbeder, er sikkerhed. Religiøst har new age en meget stor plads. Der er nyreligiøse festivaler med 40.000 deltagere. Fra at være et land med stor social lighed, er Israel blevet et land, hvor der er mange rige, men endnu flere fattige.

Men der findes også andre røster, som f.eks. rabbi Natan, der siger: Hvem er mægtig? Det er ham, der kan gøre en fjende til en ven."

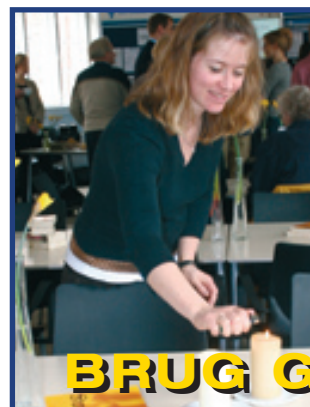
Jødernes frelse

Gospelkoret Lusangi fra Kolding sørgede for, at de cirka 100 deltagere fik "rock i synagogen". De har flere sange med tilknytning til Israel på programmet. "Jøderne er et lidende folk, men dets lidelse er, som Det Gamle Testamente viser, ikke altid uforskyldt, og den er ikke stedfortrædende, som nogle af vor tids kristne teologer antyder," sagde Hans-Ole Bækgaard blandt andet i sin tale.

"Guds løfte til Abraham går som en rød tråd gennem Guds frelseshistorie. Paulus lægger vægt på, at Abrahams efterkommer skrives i ental. Der er Jesus. I ham opfyldes løfterne om velsignelse til alle folkene. Det er også i ham, jøderne skal finde frelse."

Tak for en årsmødegave – stor eller lille.

En gave på 625 kroner dækker én tusindedel af missionsudgifterne i Israel. En sådan gave gør en forskel. På forhånd tak!

BRUG GIROKORTET

"... af hele mit hjerte ønsker jeg og beder til Gud om, at de må frelses" (Rom 10,1)

PP

B (92337)

Afs. YMH, Nørregade 14, DK-6070 Christiansfeld

At danse (om guldkalven) eller vente (på Herren)

Af Bodil F. Skjøtt,
generalsekretær

De fleste af os forbinder det at vente med noget negativt. Vi bliver utålmodige, og når utålmodigheden løber af med os, viser vi sjældent den pæne side.

Da Israel blev utålmodig og ikke længere ville vente på Moses oppe på bjerget, gik det helt galt. De gik til Aron og bad om en anden gud, som kunne gå foran dem. For her kunne de jo ikke vente. Det blev til dansen om guldkalven, og siden da har den historie været et billede på, hvor langt og hvor hurtigt Guds folk kunne komme fra Gud. Blot nogle uger efter, at han havde ført dem ud af Egypten.

Israels folk blev ikke de eneste, som på grund af manglende tro og utålmodighed vendte sig fra

Gud og satte deres lid til afguder i form af guldkalve eller andet, der fascinerer. Det viser den måde, hvorpå vi i sproget kan bruge udtrykket at "danse om guldkalven". Det er gået ind i sproget, og vi ved alle, hvad det betyder – af egen erfaring.

Det blev sidste gang, Israel så konkret lavede en guldkalv (og dog var der ikke noget med kong Jeroboam?), men ikke sidste gang utålmodigheden løb af med dem. Med det til følge, at noget andet end Israels Gud og hans vilje blev norm for deres liv. I musicalen "Spillemand på en tagryg", som netop har turneret flere steder i Danmark, bliver den gamle rabbiner spurgt – da pogromerne sætter ind og jøderne igen må flygte – om ikke tiden nu var til, at Messias skulle komme. Hvortil den gamle rabbiner svarer, at "jo det ville passe godt, og indtil han kommer, lad os så pakke og vente

på ham et andet sted."

Det var et fromt og godt svar. Men spørgsmålet er, hvor godt en sådan beskrivelse passer på det jødiske samfund, og hvad vi lettest kommer til at tænke på i dag, når det gælder Israel og israelere: tillidsfuld venten eller en dans om guldkalve?

Guds kraft - eller egen kraft

Nogle, også mange israelere, beskylder Israel for at sætte hensynet til sikkerhed og magt så højt, at man derved har sat jødiske værdier over styr og tilsidesat Guds magt til fordel for egen kraft. Andre jøder beskyldes, også af deres egne, for at ville være et folk som alle andre, så de tilsidesætter det at være jøde og Israel som en jødisk stat og uden omtanke deler statsborgerskab ud til også ikke-jøder. Som om demokrati var det højeste gode. Andre peger på, at egoisme og

Dansen om guldkalven er også griske hænder, der alene samler ind til sig selv – i Israel såvel som i Danmark.

jagten på rigdom har taget over. Det betyder, at der i dag nok er mange rige i Israel, men langt flere fattige. Noget så fundamentalt jødisk som omsorg for enker, faderløse og fremmede skal man lede langt efter, hedder det.

En jødisk legende

Jeg læste forleden en jødisk legende, som måske er på sin plads her i forhold til Israel – og i forhold til os selv:

"En dag tilbød kongen alle i sit rige at få deres ønsker opfyldt.

Alle kom med deres hjertes ønsker: rigdom, magt, ære, lykke osv. Men en af landets borgere bad: 'Må jeg dagligt få foretræde hos kongen.' Når vi får hvad vi ønsker, er velsignelsen lige så begrænset som vore ønsker, og egen magt tager magten fra os. Men når vi tyr til kongen og hans nåde, er velsignelsen ubegrænset, som kongen er det, og – hvad der er lige så vigtigt – vi forbliver afhængige og taknemlige."

Mens vi venter.

Andagt

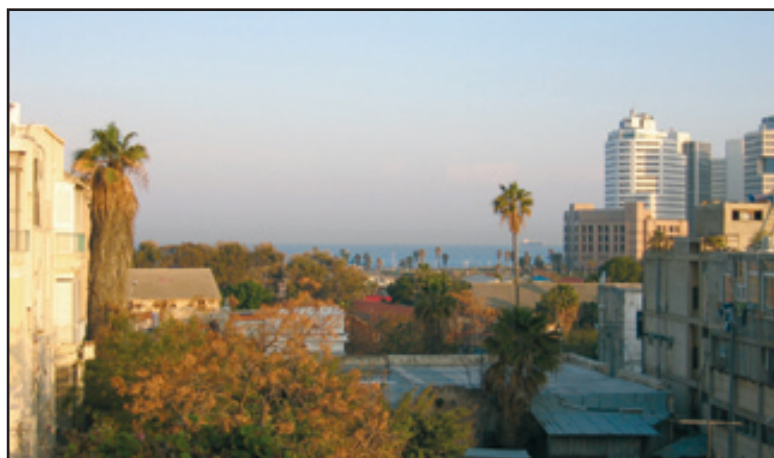
Af Jan Mortensen,
Immanuel Kirken,
Jaffo

Jeg ser slet ikke disse bygninger, de eksisterer ikke for mig, sagde Joram og nikkede ind mod husene i Tel Aviv. Joram, en snakkesalig ortodoks jøde, var kommet forbi igen – for at snakke videre om troen på Gud.

"...De eksisterer ikke for mig. Jeg bor stadig i min lille jødiske shtetl (landsby). Det er det, vi har i hovedet, der skaber virkeligheden. Hvis vi tænker, det er sådan, så bliver det sådan," sagde han og citerede en rabbi. "Det hele starter med hovedet; ligesom da Gud skabte alt ved en tanke".

Disse sætninger kunne jeg ikke helt slippe igen. Jeg tænkte: denne mand sidder jo fanget i sine egne tankebygninger. Her er al vægten lagt på menneskets (selv)suggestive potentiale. Tro

Tankebygninger og et parkometer

og illusion er forvekslet. Troen er gjort til en ideologisk osteklokke, som virkeligheden ikke kan røre ved.

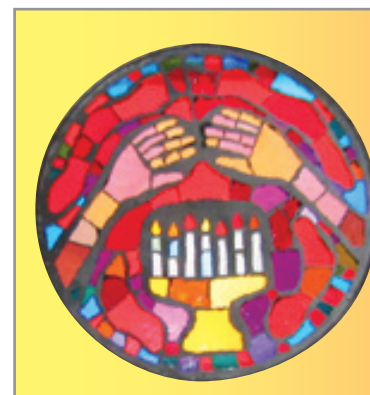
Men hvordan er det nu lige med os selv og vores tro? Vi får også let gjort troen til et ideal, som ender i samme verdensfjerne åndeliggørelse: Er tro måske ikke "fast overbevisning om ting, der ikke

ses"? Og så bider vi tænderne sammen og øver os i at føle og se en anden virkelighed end den, vi ser omkring os. "Gå i tro og lev med blikket vendt mod Himlen," forkyndes det. Det lyder jo fromt. Men sidst jeg gjorde netop dette, gik jeg ind i et parkometer og slog mig noget så gepommerligt.

Sagen er den, at den usynlige

virkelighed, vi tror på, ikke er en underkendelse af den synlige virkelighed, denne skabte og faldne verden. Tværtimod. Det var denne verden – både i dens skabthed og i dens fald – Gud vedkendte sig, da han gjorde sig til ét med os i Kristus. Troen åbner øjnene for virkeligheden omkring mig, så jeg kan se den, som den er – i lyset af hans virkelighed.

Når det sker, bliver kristentroen ikke selvsuggestion, men tillid til ham, der døde og opstod for mig. Når det sker, bliver kristentro ikke en flugt bort fra virkeligheden, men ind i virkeligheden. Og troen bliver et kald til et sandt menneskeliv i kød og blod – i, med og for denne verden. Også det Tel Aviv, der ligger lige om hjørnet.

Tak for en god årsmødegave til Israelsmissionens arbejde. En gave på 625 kroner dækker én tusindedel af missionsudgifterne i Israel.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500

Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk

Ungdomssekretær: se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk

Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk

Sognepræst
Flemming Markussen
Tlf. 9831 5226
@: flemming@israel.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstруп Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk

Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Erik Nikolajsen
Tlf. 9712 0417
@: erni@km.dk

Sognepræst
Ólafur Felix Ólafsson
Tlf. 4792 3055
@: olafsson@israel.dk

Udsendinge

Jaffo
Jan og Vicka Mortensen,
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: mortensen@israel.dk

Hjemmeside. www.israel.dk

Jews for Jesus i Israel

“JØDER ER MERE ÅBNE OVER FOR HEDNINGER – FLEST KOMMER TIL TRO GENNEM HEDNINGEKRISTNE,” SIGER DAN SERED, LEDER AF BEVÆGELSEN JØDER FOR JESUS I ISRAEL.

Af Mette Lysholm Hornstrup, ungdomsmedarbejder i Den Danske Kirke i Jerusalem

Det er ironisk, at mine forældre gjorde alt for at bringe mig “tilbage” til jødedommen og til en Gud, de ikke selv tror på, siger Dan Sered.

Dan Sered, som er daglig leder af Jews for Jesus i Israel, har mærket på egen krop, hvor meget det koster for en jøde at komme til tro på Jesus. Selv om hans familie er sekulære jøder, har de udvist stor modstand over for Dans tro: “Folk tager jødiskhed alvorligt. De føler, du bliver hedning og dropper dit jødiske tilhørsforhold. De forbinder kristendom med nazisterne og henrettelser i Jesu navn.”

Jesus er Messias!

Dan kom til tro efter at have mødt den messianske jøde, Dinah, som senere er blevet hans kone, på Stony Brook University i USA. I forbindelse med sin “bar mitzvah” blev han mere interesseret i sine jødiske rødder og begyndte at komme regelmæssigt i synagogen. Det frustrerede ham dog, at jøderne ventede på Messias uden resultat. Mødet med Dinah fik imidlertid hans øjne op for, at Jesus er opfyldelsen af Det Gamle Testaments profetier om Messias.

Siden 2000 har Dan Sered arbejdet for Jews for Jesus, og i september 2006 blev han leder af Jews for Jesus i Israel med kontor i Tel Aviv.

Omkring 90 besøg om ugen

I det daglige arbejde i Jews for Jesus bruger Dan og hans ni medarbejdere en stor del af deres tid på besøg hos jøder, som er interesseret i kristendom. Kontakten får de gennem evangelisation på gaden, ved fodboldkampe, New Age-festivaler og kampagner, hvor de deler traktater ud, tilbyder gratis bøger og Det Nye

Dan Sered deler traktater ud i Tel Aviv

Testamente på hebraisk samt en uforpligtende snak.

Dan fortæller, at de på sidste års New Age-festival fik telefonnumre og adresser på 100-150 personer, som var interesseret i kontakt og bibelstudium med en ansat fra Jews for Jesus: “Opfølgingsarbejdet er afgørende. Det er gennem interaktion og bibelstudium, at folk kommer til tro,” pointerer Dan og fortsætter:

“Mange mennesker er interesseret i at mødes med os, men efter at vi har studeret Bibelen

sammen, opregner israelerne omkostningerne. Og når de indser, hvad det betyder at følge Jesus, springer mange fra.” Dan vurderer dog, at ca. 10 % af de mennesker, de besøger, kommer til tro på Jesus.

Hedninger provokerer

Af specielle arrangementer dette forår er der New Age-festivalen i Ashdod først i april, og senere i april har Jews for Jesus en uges kampagne i Tel Aviv. Målet er her at få 8-12 hebraisktalende

samt 8-12 engelsktalende på gaden. Dan forklarer med henvisning til Romerbrevets tale om, at hedningernes frelse skal ægges jøderne til misundelse (Rom 11): “Jøder er mere åbne over for hedninger – flest kommer til tro gennem hedningekristne.” Derfor har Jews for Jesus brug for volontører fra udlandet, bl.a. fra Danmark og Norge, som også vil være repræsenteret til både New Age-festivalen og til kampagnen i Tel Aviv. Fremtidsplanerne er en kampagne i hele Israel med

Af Martin Lysholm Hornstrup, kirkevolontør i Jerusalem

Den 4. og 5. april opføres Händels Messias for første gang i historien på hebraisk. Scenen er Jerusalem, og alle medlemmer af koret er troende med både jødisk og ikke-jødisk baggrund. Jeg talte med oversætter og dirigent Arie Bar David om projektet.

Hvem fik idéen til at lave Händels Messias på hebraisk?

Det var faktisk min gamle søndagsskolelærer Irene Levi, som for mange år siden fik en vision om at lave Messias på hebraisk. Jeg har afvist hende flere gange,

Händel på hebraisk

fordi jeg ikke syntes, jeg havde tid. For 8 måneder siden kom hun til mig igen og sagde: “Arie, nu er jeg 87, om 3 år bliver jeg 90, hvis ikke Herren kalder mig hjem inden da. Skal jeg virkelig ikke have lov at høre Messias på hebraisk på denne jord?”

Jeg er fuldtids guide i Israel og har mit liv planlagt 2 år frem, men jeg bad over det og følte meget stærkt, at jeg skulle prøve at finde tid til at gøre det. Irene synger i øvrigt også med i koret.

Hvordan oplevede du processen med at oversætte værket?

Det er vigtigt for mig at sige, at jeg ikke har oversat det, jeg har

derimod tilpasset de hebraiske bibeltekster til Händels noder. Undervejs er jeg gang på gang blevet overrasket over, hvor godt det hebraiske passer, selv om det har en helt anden sprogstamme end engelsk – meget bedre end den tyske oversættelse. Jeg plejer at spøge med, at Händel garanteret skrev Messias på hebraisk først!

Hebraisk er mit modersmål, og derfor har jeg naturligvis en god fornemmelse for det, så jeg har brugt en del tid på at sige/synge tekstlinierne for mig selv for at mærke, om det lyder naturligt. Jeg har forsøgt at være så tro imod Händels forlæg som muligt.

temaet “Behold your God” (Se din Gud).

Er der overhovedet en Gud?

Når Jews for Jesus evangeliserer i Tel Avivs gader, mødes de af og til af indvendingen: Det Nye Testamente er jo skrevet af hedninger! “Men faktisk er de hyppigst stillede spørgsmål af noget mere generel karakter. For eksempel: Er der en Gud? Hvorfor er der så megen lidelse i verden? Hvordan er verden blevet skabt?” fortæller Dan. Han begrundet det med, at de fleste jøder i dag er sekulære jøder, dvs. ikke-troende:

“Vi kigger efter dem, som er søgende, dem der er åbne og viser forståelse for os. Det nytter ikke noget at opsøge de ortodokse, da de ikke er åbne og bare vil sabotere arbejdet, hvis vi kontakter dem.”

Kommunikationen med de søgende bliver imidlertid besværliggjort af, at de færreste ved, hvem Jeshua er, da jøder kender Jesus under navnet Jeshu. For at udrede denne misforståelse markerer Jews for Jesus året med rødt på deres T-shirts og fremhæver dermed den sande betydning af Jeshua, nemlig frelse!

Vær med til at bede for Jews for Jesus’ fremtidige kampagner og deres mange besøg hos jøder.

Hvad ønsker du for koncerterne?

- At ordene må stå klart for folk. Jeg arbejder målbevidst på at få koret til at udtale teksten så engageret og tydeligt som muligt.
- At folk må se forbindelsen mellem profetierne og Jesus, Messias.
- At inspirere nogle af vore unge, dygtige, kristne musikere til at arbejde videre for at fremme messiansk musik.
- At mange må tage ikke-troende venner og familie med, og at de må opleve den glæde, enhed og kærlighed, som vi kristne har.

Avisen

Jerusalem
Hans-Ole Bækgaard
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97982
Tlf. + 972 2 5324 254
@: olsen@israel.dk

Volontør i Jaffo
Sanne Dyssegaard Pedersen
@: sanne@israel.dk

Kirkevolontør i Jerusalem
Martin Lysholm Hornstrup
@: metteogmartin@israel.dk

Ungdomsmedarbejder i Jerusalem
Mette Lysholm Hornstrup
@: metteogmartin@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Flytning m.v.
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale post-kontor, hvorefter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i

Danmark.
Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionens sekretariat.
Ved uregelmæssig levering samt afbestilling kontakt sekretariat.

Layout: Better Idea Graphics, Vejle
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s
7830 Vinderup

Hele Kai Kjær-Hansens formandsberetning findes på Israelsmissionens hjemmeside (www.israel.dk). Den kan også rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat. Her på midtersiderne den principielle del.

Om årsregnskabet, se s. 6 her i avisen.

"Det er ikke den tomme grav, der skal "bevise" opstandelsen; det er tværtimod opstandelsen, der forklarer, at graven er tom."

Kai Kjær-Hansen

Af Kai Kjær-Hansen

Israelsmissionens årsmøde falder som sædvanlig tæt op ad påske. Det er en tilfældighed. Derimod var det ikke en tilfældighed, at det såkaldte Judas-evangelium blev offentliggjort på koptisk og engelsk kort tid før påske 2006. Heller ikke, at filmen *The Lost Tomb of Jesus* har fået verdenspremiere her kort tid før påske i år.

Bag dette ligger en nøje planlagt timing, hvilket der naturligvis ikke er noget forkert i, når man vil have sit budskab ud. Begge dele er anti-påske.

Hvad har dette med Israelsmission at gøre? En hel del. Har Judasevangeliet nemlig ret, så lad os nedlægge vores jødemission. Jo før jo bedre. Og har den amerikanske filmproducent James Cameron ret i, at Jesu familiegravsted er fundet med knoglerester af bl.a. Jesus, hans kone Maria Magdalene og Judas, ægteparrets fælles søn, så lad os da være ærlige og sige, at vores kristentro bygger på en løgn. Der er intet alternativ. Og hvorfor spille vores liv og kræfter på at bringe en løgn til Guds ejendomsfolk Israel. Nogle af os kunne måske endog blive fristet til at gå over til den del af jødedommen, som stadig har bevaret troen på, at Gud ved dagenes ende skal oprejse "nogle til evigt liv, andre til forhånelse, til evig afsky," som det lyder i Daniels Bog 12,2.

Graven i Gravhøjen i Jerusalem er tom. Fra kristentrosens første begyndelse lød det i Jerusalem: Gud har opvakt Jesus fra de døde.

Judasevangeliet og opstandelse

Når det drejer sig om Judasevangeliet, er det bedømt ud fra de fire kanoniske evangeliersletikke et evangelium. Det hører en anden verden til, ikke evangeliernes verden. Helten er Judas Iskariot. Hans heltegerning er, at han hjælper Jesus til at dø. Jesu sjæl er på gnostisk vis indesparret i kroppens fængsel. Jesus kommer ud af dette fængsel ved, at Judas overgiver ham til døden. I Judasevangeliet er der ikke tale om, at Jesus dør for menneskers skyld.

Påske, anti-påske og jødemission

Heller ikke at Gud oprejser ham fra de døde. Det samme gælder for Thomasevangeliet, som i visse kristne kredse synes mere stuerent. Ingen af disse evangelier har meget til overs for skabelsens Gud, Israels Gud. Skabelse er stort set en misforståelse. Frelse består i erkendelse af ens egen guddommelige oprindelse. Anderledes er det i evangeliet om Jesus fra Nazaret. Han tilvejebringer frelse ved sin stedfortrædende død på denne jord. Og Gud sætter sit blå stempel på hans gerning ved at oprejse ham fra de døde. Dette har også betydning for nutiden. Idet vi både ser bagud og fremad, både fastholdes af, hvad Gud har gjort og hvad Gud vil gøre, kan vi leve livet i kærlighed til Gud med fordringen om at elske vor næste som os selv.

Jesu legemlige opstandelse er ikke det samme som genoplivelser. Jairus' lille datter, enkens søn fra Nain og Lazarus oplevede ikke en opstandelse; de blev genoplivet, atter vakt til live; de døde igen og venter på opstandelsens morgen i deres grave. Anderledes er det med Jesu opstandelse. Han blev ikke vakt til live for så senere at skulle dø. Uden hans legemlige opstandelse er der intet håb for os om en legemlig opstandelse på den yderste dag. Håbet om vores opstandelse er uløseligt knyttet til hans opstandelse.

Fanfaren i Det Nye Testamente er, at vi har opstandelsens morgen i vente, på grund af Kristus og sammen med Kristus. Og dette håb føler vi os forpligtet på fortsat at dele med jøder.

Jesu knoglekiste og opstandelse

På Jesu tid blev døde ikke begravet i jorden, men blev ofte lagt i en klippegrav. Når legemet var gået i forrådnelse, blev knoglerne samlet sammen og lagt i en lille kiste eller stenkasse. En sådan kiste kaldes ossuarium, hvilket blot betyder knoglekiste. I Jerusalem og omegn er der fundet mange sådanne ossuarier, ofte med dekorationer og inskriptioner med blandt andet den afdødes navn.

I begyndelsen af 1931 holdt den kendte jødiske arkæolog E.L. Sukenik et foredrag for kolleger i Berlin. Her kom han bl.a. ind på en gravinskrift, som lød "Jesus, søn af Josef". Og straks blev det proklameret i Radio Berlin, at Jesu grav var fundet. En sådan sen-

sationel udnyttelse i medierne af denne inskription tog Sukenik kraftigt afstand fra.

Og i år forsøger så den kendte filminstruktør James Cameron at skabe opstandelse med en film, der genremæssigt betegnes som "dokumentar", men snarere er spekulation. Der er ingen grund til at gå i detaljer. Det er og forbliver gætværk at hævde, at Jesu familiegrav er fundet. Personnavnene på de fundne ossuarier er ganske almindelige – det gælder også Jesus-navnet, på hebraisk Jeshua. Dna-prøver, der er taget, kan naturligvis ikke bevise, at nogle af knogleresterne hører Jesus til og andre Maria Magdalene, som skulle være gift med Jesus. Den israelske forsker, der har udgivet rapporten om udgravningen, åbner ikke en lille kattedør for, at det skulle være Jesus og hans familie, der er begravet her; tværtimod finder han det både arkæologisk og historisk helt usandsynligt.

James Cameron har givet sit bidrag til at modbevise Jesu opstandelse. På ét punkt er hans film dog med til at skærpe problemstillingen om Jesu opstandelse. Cameron er klar: Hvis Jesu knoglerester ligger i en knoglekiste i Jerusalem, kan Jesus ikke være legemligt opstanden.

På det punkt har James Cameron ret. Alle jøder i Jerusalem på Nytestamentets tid ville være enige med Cameron, både dem der ikke troede på, at Jesus var Messias, og dem der troede det.

Det mest mærkværdige er, at nogle kristne teologer op gennem det 20. århundrede og i dag ikke synes at have de store problemer her, og at det for dem hverken gør fra eller til, om Jesus stadig ligger i en grav eller knoglekiste i Jerusalem.

Opstandelse og historisk løgn

Svend Andersen, professor i teologi ved Århus Universitet, er blevet spurgt, hvad det betyder for ham, hvis Jesu jordiske rester i dag ligger i en kiste i Israel. Hertil svarer han, at Jesu opstandelse ikke er en "historisk kendsgerning, det er ikke noget vi kan bevise, og derfor vil fundet af Jesu grav heller ikke røkke en tøddel ved min opfattelse af opstandelsen... Men opstandelse betyder ikke, at Jesus blev levende igen, som et menneske." Alligevel vil han ikke opgive evangeliets trøst: "Han (Jesus) gør sin virkning, han

er til stede i nadveren, og vi kan tale til ham." (Kristeligt Dagblad 3.3.07).

Det er sagt før. Og hvad jeg her siger er – uden teologisk latin – også sagt før: så bygger kristendommen i sit udgangspunkt på en historisk løgn. Så er de første vidner svindlere og bedragere. Måske fromme og givetvis velmenende, men dog svindlere.

De er døde og kan ikke tage til genmæle. Så må vi andre gøre det.

Udsagnene "Jesus er død og begravet" og "Jesus er opstået"/"Gud opvakte Jesus fra de døde" er udsagn, som findes blandt de første Jesus-troende i 30'ernes Jerusalem. Det sidste er ikke mindre "historisk" end det første. Udsagnene lød i Jerusalems gader kort tid efter Jesu død, og som sådan kan de gøres til genstand for historisk undersøgelse og kritik.

Udsagnet "Jesus er opstået" beviser som isoleret historisk udsagn ikke, hvorvidt han faktisk, i "virkeligheden", gik ud af graven i legemlig skikkelse; "legemlig", dvs. i kontinuitet med manden fra Nazaret og dog på en mysteriefyldt måde også transformeret.

Men udsagnet kan ikke ignoreres, når man historisk vil forsøge at forstå de første Jesus-troendes tro samt den kristne tros opståen. At "Jesus er død og begravet" og at "Gud oprejste ham fra de døde" hører med til de ældste lag i den kristne tradition. Det er en historisk konstruktion at påstå, at udsagnet "Gud oprejste Jesus fra de døde" hører en langt senere tid til. Man er på solid historisk grund, når man siger: Fra første begyndelse hørte Jesu legemlige opstandelse med til den oprindelige kristne tro.

En sådan legemlig opstandelse forudsætter for de vidner, vi taler om, at Jesu grav var tom. Det er papir-analyse – og meget vestligt tænkt – at hævde, at de første Jesus-troende godt kunne leve med, at Jesu jordiske rester lå i en nærliggende grav i Jerusalem, og så samtidig proklamere Jesu legemlige opstandelse – med alt hvad det indebærer. Det er ikke den tomme grav, der skal "bevise" opstandelsen; det er tværtimod opstandelsen, der forklarer, at graven er tom. Uden tom grav ingen opstandelsestro for disse første vidner.

At Jesu grav var tom, var

Koret Lusangi gav en flot koncert lørdag aften. – Jesus lever!

Jesu venner og modstandere i 30'ernes Jerusalem enige om. De havde divergerende meninger om "hvordan" og "hvorfor". Ingen havde været til stede, da den påståede opstandelse fandt sted. Det er muligt, at der må findes et andet begreb end "historisk" om dette. For de første Jesus-troende var det imidlertid noget, der fandt sted "i virkeligheden", i historiens rum, og var en Gudshandling i denne verden. Jesu opstandelse opstod ikke som en idé i deres hoveder.

Opstandelse, tro og vantrø

Forud for Jesu død har vi desillusionerede disciple, og ikke blot det, men deres tro til Jesus ligger i ruiner, fordi han ikke vil være Messias på deres betingelser. Nogle få uger efter forkynder de frimodigt og uforfærdet, at Gud har opvakt Jesus fra de døde. Dette omsving kræver en historisk forklaring. Mange er givet uden reference til Jesu legemlige opstandelse, og ingen af dem er vandtætte. Men ofte præsenteres de, som om de næsten historisk set er vandtætte.

Heller ikke disciplenes forklaring, at Gud opvakte ham fra de døde, er historisk vandtæt. Historiske argumenter alene kan ikke "bevise" – eller få nogen til at tro på – Jesu legemlige opstandelse. Men historiske modargumenter kan sætte spørgsmålstegn ved de holdninger, der har ført til udbredt skepticisme vedrørende Jesu legemlige opstandelse.

Når nogen mener, at det med historiske argumenter står 1-0 til det synspunkt, at Jesus ikke er opstået, må det gøres gældende, at den "føring" ikke holder. Med historiske argumenter er stillingen ret besat 0-0 eller 1-1.

Om det bliver et "ja" til Jesu

opstandelse? Det afgøres i tro. Om det bliver et "nej" til Jesu opstandelse? Det afgøres også i tro. Vantrø er nemlig også en form for tro.

Men dette ændrer intet ved, at Jesu legemlige opstandelse fra første færd hørte med til de første Jesus-troendes forkyndelse. Og uden en sådan kan det formodes, at "kristendommen" hurtigt var afgået ved døden.

For nogle hører det naivitetsens verden til at fastholde troen på Jesu legemlige opstandelse. For mig er det mere naivt at tro, at kristentroen vil have en fremtid uden en frimodig forkyndelse af Jesu – og dermed af vor egen fremtidige – opstandelse sammen med ham.

For mig er det uforståeligt, at man som kristen vil bevare evangeliets trøst og glæde, selv om dette bygger på en – uden teologisk latin – historisk løgn.

Og jeg har svært ved at forestille mig, at et så amputeret budskab kan få en jøde til at blive en Jesus-troende jøde.

I den korsfæstede og opstandnes fodspor

Det gode budskab om den korsfæstede og opstandne Jesus har vi fået gennem de første Jesus-troende jøder. Dette var centrum i deres forkyndelse. En ny tid var oprundet. Igennem Jesus havde Gud besøgt sit folk. Jesus var Israels Messias. Med ham var den messianske tid oprundet. Det betød godt nyt også for hedningefolkene.

Derfor glæder vi os i Den Danske Israelsmission over, at der stadigvæk er jøder, der kommer til tro på Israels Messias. På verdensplan vokser den messianske bevægelse, nej, ikke eksplosivt, men den er dog i vækst.

Vi stiller os bag den messianske bevægelse. Der findes også i denne afarter, som vi sammen med hovedstrømmen af messianske jøder tager afstand fra; men det ændrer dog ikke ved, at Jesus-troende jøder som sådan kan regne med vores støtte – selvfølgelig også dem der ikke har en luthersk teologi, og dem er der flest af i den messianske bevægelse, i Israel såvel som i diasporaen. Vi ved, hvem vi selv er som lutheranere, men som bevægelse – og i praksis – er vi i konfessionel henseende "brede". Vi har det i hvert fald bedre med at være sammen med ikke-lutheranere, der tror på Jesu legemlige opstandelse og genkomst end lutheranere, der benægter dette.

Når de Jesus-troendes virke og demokratiske rettigheder trues eller angribes i den demokratiske stat Israel, stiller vi os bag dem. Vi forstår stadigvæk ikke, at en lang tids chikane mod den lille messianske menighed i ørkenbyen Arad ikke er blevet stoppet af de israelske myndigheder. Vi holder af Israel, så meget, at vi også tør kritisere Israel. Vi har ikke opgivet håbet om bedre tider for de stridende parter i Mellemøsten. Vi vil ikke lade forhåbninger om Jesu snarlige genkomst gøre os passive, så vi ikke fortsat kæmper for ret og retfærdighed på det menneskelige plan mellem de stridende parter.

Sammen med Jesus-troende jøder udgør vi som kristne et folk, der venter Jesu andet komme. Da skal alt blive godt. Ultimativt godt. Inden da beder vi om, at vi i tro på Jesu opstandelse må være trofaste mod evangeliets forpligtelse om at bringe evangeliet til det jødiske folk og tale forsoningssag blandt jøder og palæstinensere i Mellemøsten.

Immanuel Kirken i Jaffo

Fra Formandsberetningen

Bag Immanuel Kirken i Jaffo står den nordiske paraplyorganisation Joint Mission to Israel, som vi er del af. Siden 2004 har præsteparret heddet Vicka og Jan Mortensen.

Jan Mortensen holder to ugentlige gudstjenester. Dels om lørdagen, hvor den hebraisktalende menighed samles med omkring 30 deltagere; dels om søndagen, hvor den engelsktalende menighed samles med omkring 20 deltagere. I året, der er gået, er det lykkedes at danne et fælles menighedsråd.

I ugens løb er der forskellige aktiviteter. Vicka Mortensen står fx som leder af en bibelstudie-gruppe for kvinder, og den danske volontør Sanne Dyssegaard Pedersen er korleder og afløser som organist. Hun vender tilbage til Danmark til sommer og har om nogen været langtids-volontør for Israelsmissionen, hvilket vi skylder hende megen tak for.

Meget glædeligt er det, at Jan Mortensen løbende har nogle til dåbsundervisning. Nej, ikke i dusinvis, men dog er der nogle, som beslutter sig for dåb i Jesu navn. Hvilken glæde og opmuntring til fortsat arbejde.

"Eran" fra det tidligere Sovjet blev døbt af Jan Mortensen i 2006.

Immanuel Kirkens tårn rager op i bybilledet og er synligt for enhver. Mange israelere besøger kirken; gennemsnitligt er der 150 grupper om året med et besøgstal på omkring 4.500. Ved gudstjenesten sidste juleaften var der over 200 deltagere, heraf mange israelere, der ellers ikke går i kirke. Helt specielt var det, at et jødisk pigekor deltog ved denne gudstjeneste. Også til den kommende påske vil dette pigekor medvirke ved gudstjenesten, som naturligvis indbefatter tekster fra Det Nye Testamente, prædiken og messianske sange.

Også på andre måder er Immanuel Kirken blevet eksponeret. En af medarbejderne, Johannes Elgvin, blev i julen interviewet på israelsk tv. Og et medlem af kirkens kor deltog i tv-sangkonkurrencen "Stjerne for en aften". Ganske vist blev han "kun" nummer 7, men han fik herigennem lejlighed til at vidne om sin tro på Jesus, hans "stjerne" og henvise til Immanuel Kirken. Som Jan Mortensen skriver: "hans vidnesbyrd om den sande stjerne i hans liv hænger stadig i luften."

Familien Mortensen har forlænget deres ansættelse til 2009, hvilket vi naturligvis glæder os over.

Ni måneder til jul

Formandsberetningens afslutning

I dag er der ni måneder til jul. Og i morgen er det Mariæ Bebudelsesdag, så i år svarer kirkeår og graviditetstid til hinanden.

Enhver, der har været i Fødselskirken i Betlehem ved, at man ikke kommer derind, hvis man ikke vil bøje sig. Åbningen til kirken er lille. Man kommer heller ikke ind i inkarnationens mysterium, hvis man ikke vil bøje sig. Heller ikke ind i korsets mysterium og heller ikke ind i den åbne gravs og opstandelsens mysterium, hvis man ikke vil bøje sig og i ydmyghed og taknemmelighed modtage, hvad Gud herigennem og i sin nåde skænker os.

Og man kommer ikke langt i jødemission uden ydmyghed og erkendelse og bekendelse af kirkens synd over for det jødiske folk gennem tiderne. Men man kommer slet ikke nogen vegne, dersom man holder budskabet for sig selv.

I håbet om, at vi i ydmyghed kan fortsætte med at række jøder evangeliet om den korsfæstede og opstandne Jesus, takker jeg for støtte og forbøn for Israelsmissionens medarbejdere i det år, der er gået, og inviterer til fortsat engagement og arbejde for, at endnu flere jøder må tage imod evangeliet om ham.

Han – Jesus – er opstanden! Ja, han er sandelig opstanden!

Økonomi og årsregnskab 2006

Budgettet for 2006 var på ca. 1,8 millioner kroner. Der var budgetteret med et underskud på omkring 60.000 kroner. Resultatet blev et lidt større underskud end budgetteret, nemlig på kr. 104.270.

Dette underskud hænger bl.a. sammen med, at der i 2006 kun indgik 20.000 kroner i arv og testamentariske gaver. I 2000 oprettede vi en såkaldt testamentekonto, fordi størrelsen af testamentariske gaver er meget svingende fra år til år, og besluttede, at i et år, hvor man ikke havde modtaget 150.000 kroner, kunne differencen tages fra denne testamentekonto. Men nu er testamentekontoen tømt. Tilskud

fra en samarbejdsorganisation er også blevet halveret med 30.000 kroner.

Af offentlige tilskud modtager vi 134.000 kroner. Med andre ord: Langt den største del af vore indtægter kommer fra Israelsmissionens venner. Det er opmuntrende, at de "almindelige gaver" viser en lille opadgående kurve. Den håber vi kan fortsætte i de kommende år. Hertil kræves nok også flere venner. Vi har brug for hjælp til at få sådanne. Det kan bedst gøres, hvis venner af Israelsmissionen anbefaler vores arbejde til venner og familie.

Til det økonomiske billede hører også, at Israelsmissionen har været med til at kanalisere ikke ubetydelige beløb til det forso-

ningsarbejde, der udføres gennem bevægelsen Musalaha gennem Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling (DMR-U). Disse beløb er naturligvis holdt uden for Israelsmissionens regnskab, men er kommet forsoningsarbejdet til gode.

Til trods for vort underskud har vi i året 2006 ikke sendt "nødråb" ud. Vi har løbende fortalt om vore aktiviteter i Avisen og sendt Direct Mails til vore venner.

Så: Israelsmissionen lever af gode venners bidrag og støtte. Den støtte vil vi gerne udtrykke tak for.

Interesserede kan rekvirere det fulde regnskab fra sekretariatet.

Den Danske Kirke i Jerusalem

Fra Formandsberetningen

Jerusalem holdes der fortsat danske gudstjenester mindst to gange om måneden og ved højtiderne. De fleste af disse holdes af Hans-Ole Bækgaard, nogle dog af Jan Mortensen.

Deltagerantallet ligger på omkring 25 i gennemsnit. Desuden holdes der en række åbent-hus-arrangementer med bibeltimer og foredrag, og Hans-Ole Bækgaard og hans medarbejdere tilbyder en lang række ekskursioner både i Jerusalem og ude i landet.

I sin årsrapport udtrykker Hans-Ole Bækgaard stor glæde over at kunne virke som dansk præst i Jerusalem, både blandt kirkevante og kirkefremmede. I foråret 2006 oplevede man eftervirkningerne af de danske Muhammed-tegninger. I sommeren 2006 kom Libanon-krigen, som måske fik nogle unge danskere til at fravælge et job som volontør gennem Meet the People-projektet.

Sammen med Martin og Mette Hornstrup, henholdsvis kirkevolontør og ungdomsmedarbejder siden sommeren 2006, er der både oprettet en dansk kirkeklub for 5-12-årige samt en legestue for 2-5-årige.

Hans-Ole Bækgaard er i øvrigt

Unge danskere på Palmesøndag-vandring med Den Danske Kirke i Jerusalem og med korsets flag – trods krisen på grund af Muhammed-tegningerne i 2006.

en flittig skribent på Israelsmissionens hjemmeside.

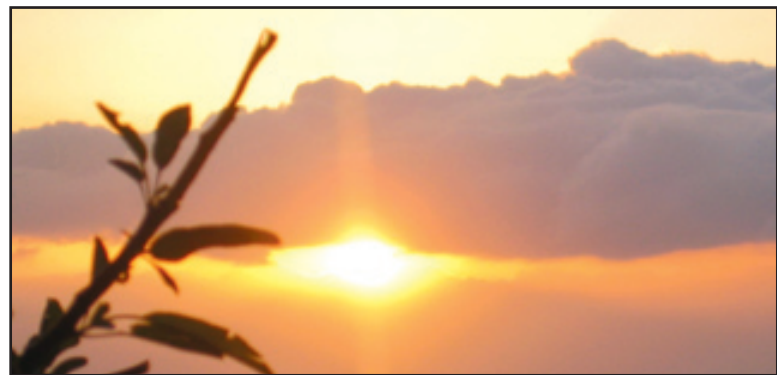
Hans-Ole Bækgaard medvirkede ved Israelsstævnet 2007

At Israelsmissionen fortsat satser på et danskerarbejde i Israel er der flere gode grunde til. Gudstjenester og kristent fællesskab for danskere, der er vant til et sådant fællesskab i Danmark er med til at bevare dem i troen også i det såkaldte Hellige Land, hvilket ikke er en selvfølge.

Danskere, der i Danmark kun har et perifert forhold til kirken, møder gennem Den Danske Kirke i Jerusalem udfordringer, som undertiden får dem til at ændre

deres eget forhold til den kristne tro. De udfordres til at have et nuanceret forhold til konflikten i Israel. De indbydes til at møde både palæstinensiske kristne og messianske jøder. De introduceres til det, der er Israelsmissionens hovedformål, nemlig at bringe evangeliet til det jødiske folk – og gøre det i kærlighed til dette folk, fra hvem vi fik evangeliet. På længere sigt danner Israelsmissionens arbejde i Den Danske Kirke i Jerusalem en fødelinje til Israelsmissionens Unge.

Det danske menighedsarbejde er også til glæde og gavn for fastboende danskere i området og støttes fortsat af Danske Sømands- og Udlandskirker (DSUK).

imt
Indre Missions Tidende

- tæt på livet

Kristent ugeblad
Prøv det gratis
www.imt.dk - 82 27 13 35

BIBELSK REJSER

Rom, Pompei, Assisi	11.5, 10 dg.
Israel & Jordan	13.5, 12 dg.
Israel & Jordan	17.5, 12 dg.
Israel - Jerusalem	3.6, 10 dg.
Familietur	5.7, 10 dg.
Tyrkiet & Patmos	9.9, 11 dg.
Israel, rundrejse	23.9, 11 dg.
Syrien, Jordan, Israel	25.9, 14 dg.
Grækenland	1.10, 9 dg.
Israel	12.10, 10 dg.

Rekvirer **GRATIS** katalog

REJSE FELIX

75 92 20 22 - fxr@felixrejser.dk

Rejser med oplevelser og mening... i et kirkeligt fællesskab

Israel/Palæstina
3/9 - 12/9 2007
Lærer og dr. theol
Ida og Knud Jeppesen

Israel/Jordan
28/9 - 7/10 2007
Sognepræst Jens Arne Skjøtt

Israel/Palæstina
12/10 - 21/10 2007
Villy Mølgaard / Niels Peder Bjerre

Israel/Palæstina
13/10 - 20/10 2007
Sognepræst Birgitte Thyssen /
fhv. rektor Poul Møller Petersen
Rekvirer program

UNITAS
Rejser til hele verden...
Tlf: 87 231 240 • www.unitasrejser.dk

M Ø D E R

Bestil et møde med en engageret taler, aktiv i Israelsmissionen.

For mødeprogram: se dagspressen, kirkeblade eller på Israelsmissionens hjemmeside - www.israel.dk

Selskab for Bibelsk Arkæologi

- * For dig, der vil vide mere om Bibelen samtidig og verden
- * For dig, der ønsker at vide, hvordan arkæologien underbygger Bibelen troværdighed
- * For dig, der elsker at læse om Israel og dets nabolande.

Bliv medlem af SBA for kr. 140,- om året - og modtag bladet TEL 4 gange om året.
Kontakt Vagn Juhl Jensen, tlf. 7512 9021
www.sba-dk.dk - adm@sba-dk.dk

Israelsmissionens Unge

På Israelsmissionens Unges generalforsamling blev der taget afsked med IUs formand gennem tre år, Lene Jensen.

Det er med taknemmelighed, vi kan se tilbage på hendes virke i de år, og vi skylder hende stor tak for hendes engagement og arbejdsomhed i bestyrelsesarbejdet.

HER FØLGER ET UDDRAG AF HENDES SIDSTE FORMANDSBERETNING, DER BLEV FREMLAGT PÅ ISRAELSTÆVNETS GENERALFORSAMLING.

Troen spirer i det jødiske folk

Af Lene Jensen

Et folk der venter, er temaet for dette årsmøde. Her ved for-
årets begyn-

delse kan vi se, at blomster og træer venter på det rette øjeblik til at folde sig ud og stå i fuldt flor.

På samme måde ser vi, hvordan dette folk – jøderne – begynder at røre på sig. Vi ser, hvordan troen på Jesus som Messias bryder igennem og skaber liv, ligesom vi ser de første forårstegn, der blot er begyndelsen på sommerens pulserende liv.

Israelsmissionens Unges formål er at række evangeliet tilbage til jøderne. Det er min klare overbevisning, at vi kan have en stærk forventning til Gud om, at endnu flere jøder må få øjnene op for evangeliet, og at det vil skabe en levende tro i dem.

Arbejdet i Israel

Vi ser hvordan unge, der er engageret i mission oplever, hvordan det også beriger deres eget liv. For i mødet med det jødiske folk, der repræsenterer en anden religiøs og kulturel forståelse, lærer den enkelte også meget om sit eget grundlag og sin egen tro.

Dette oplever vi konkret i arbejdet i Jerusalem, hvor Hans-Ole Bækgaard er præst. Sammen med Mette og Martin Hornstrup, der arbejder som henholdsvis ungdomsmedarbejder og kirkevolontør, står Hans-Ole for at tage imod de volontører, som vi sender af sted gennem Meet the People. Udover gudstjenester bliver der bl.a. arrangeret bibelundervisning og guidede ture rundt i Israel.

Volontørerne yder en stor indsats i det sociale arbejde på forskellige institutioner i Jerusalem. Det giver dem rig lejlighed til at gøre en forskel og skabe relationer.

Musalaha

Sidste år startede vi endnu et organisationsudviklingsprojekt med Musalaha, og det løber frem til sommeren i år. Gennem Dansk Ungdoms Fællesråd fik vi støtte til, at seks ungdomsledere kunne arbejde i kristne palæstinensiske ungdomsgrupper for at støtte dem organisatorisk, især med ledertræning.

Det er glædeligt, at der er mellem 25 og 30 deltagere på seminarerne i Bethlehem og Ramallah.

Gruppen af ungdomsledere består af fire unge palæstinensiske mænd samt Louise Jensen og Hanna Hovaldt.

På Musalaha-kontoret i Jerusalem har vi Louise Vibjerg Thomsen ansat.

Jews for Jesus

Vi oplever også en stigende interesse for Jews for Jesus' evangelisationskampagner. Sidste sommer sendte vi fem af sted til kampagnen i New York.

Her får de mulighed for at arbejde direkte og konkret med mission – og det er hårdt arbejde. Men berigende. Og det er noget, der lyser ud af deltagerne og skaber en smittende gejst, når de kommer hjem.

Arbejdet i Danmark

Også i Danmark har det sidste år budt på mange spændende tiltag. Og her er det fantastisk at se det store arbejde og engagement, der bliver lagt på kontoret i Christiansfeld. Vi er meget taknemmelige for, at Miriam Vibjerg valgte at tage over – i første omgang indtil sommer – efter Ulrik Jensen, som valgte at stoppe som ungdomssekretær i sommeren 2006. Miriam kender Israelsmissionens Unge gennem mange års engagement. Hun står nu for den daglige gang på kontoret sammen med Jeanette Wind, der er volontørkoordinator.

I København har vi Elisabeth Serner ansat som lokalforeningskoordinator for Bornholm og

Sjælland. Derudover arbejder hun med at kortlægge de messianske jøder i Danmark og være evangelist for de jøder, hun møder i sin hverdag på arbejde og i fritiden.

Lokalforeningerne i Danmark er vores livsnerve. De fungerer som ambassadører for vores arbejde i lokalområderne. På nuværende tidspunkt har vi ni fungerende lokalforeninger spredt rundt om i landet. Men erfaringen viser, at de er meget sårbare og afhængige af, at der er nogle unge, der vil lægge et stykke arbejde her. Derfor vil jeg gerne opfordre jer alle til aktivt at opmuntre unge i jeres lokalområder til at gå ind i dette arbejde og være med til, at Israelsmissionens Unge også fremover vil have et ungdomsarbejde i Danmark som fundament for at række evangeliet tilbage til det jødiske folk.

Den nye bestyrelse - IUDK 2007

Israelsmissionens Unges årsmøde løb af stabelen d. 23. – 24. marts. Der blev fremlagt regnskab, drøftet nye visioner og indsat nye medlemmer i bestyrelsen (IUDK).

Lene Jensen og Filip Wallberg forlod IUDK, Charlotte Hummelose Nielsen var på valg og fortsatte og Peter Bach Nikolajsen og Mette Lysholm Hornstrup er de nye ansigter i bestyrelsen.

IUDK konstituerer sig på næste bestyrelsesmøde.

Her er en lille intro af de nye bestyrelsesmedlemmer:

Peter Nikolajsen:

Jeg er 22 år og læser naturressourcer på det biovidenskabelige fakultet i København. Til daglig er jeg engageret i KFS og i Apostelkirken. Jeg har været medlem af IU i en del år og har bl.a. været i New York med Jews for Jesus. Jeg håber jeg kan tilføre bestyrelsen nogle gode ideer som kan fremme IUs arbejde.

Mette Lysholm Hornstrup:

I øjeblikket arbejder jeg som ungdomsmedarbejder ved den Danske Kirke i Jerusalem sammen med min mand, Martin, som er kirkevolontør.

Jeg brænder meget for det konkrete arbejde IU gør her i Israel. Som nyt bestyrelsesmedlem i IU vil jeg derfor gerne arbejde for at gøre arbejdet kendt, så vi kan få flere volontører herved.

Inden jeg fik kontakt med Israelsmissionens Unge, havde jeg ikke tænkt videre over vigtigheden af jødemission. Men efter mødet med Israels jøder frustreres jeg over, at de kun har opdaget den halve sandhed. Derfor er jeg ivrig for at tænde unge danskeres hjerte for jødemission – både i Israel og i resten af verden, men også at åbne folks øjne for de kristne palæstinensere, som er en trængt gruppe i dette land.

For at begejstringen for dette arbejde kan holdes ved lige, er det vigtigt, at vi samles i Danmark og deler oplevelser og visioner, så det fortsat sætter sig spor i vores liv og udformes til konkrete tiltag.

Er du vores nye

Ungdomssekretær?

Evangeliet er også for jøder. Derfor søger Israelsmissionens Unge (IU) per 1. august 2007 en ny ungdomssekretær.

IU er en ungdomsorganisation under Den Danske Israelsmission, som arbejder med evangelisation til jøder verden over, på sociale institutioner i Israel og for forsoning mellem israelere og palæstinensere.

Vi forestiller os, at du

- er personligt kristen
- brænder for mission
- er udadvendt og imødekommende
- kan arbejde fleksibelt og selvstændigt

Vi tilbyder

- et spændende og dynamisk arbejde i ind- og udland
- engagerede kollegaer og frivillige medarbejdere
- muligheder for opkvalificerende kurser i arbejdet

Arbejdspladsen er på kontoret i Christiansfeld. Løn efter kvalifikationer.

For yderligere oplysninger se stillingsbeskrivelse på www.israel.dk eller kontakt Arne Pedersen på tlf. 87370733 / 22590733 eller arhope@gmail.com.

Sidste ansøgningsfrist: 1. juni 2007. Ansættelsessamtaler påregnes gennemført i uge 24.

Af tidligere kirkevolontør i Jerusalem, Filip Kildeholm Jensen

Påskens i JERUSALEM

Jesus er opstanden! Sådan lød budskabet sidste år i påsken i Jerusalem. Det var en spændende højtid, hvor både jøder og kristne fejrede, at Gud greb konkret ind i verdenshistorien, dog med forskelligt perspektiv. For samtidig var det også en erkendelse af, at en påske uden Jesus er en påske uden en Frelser.

Israel - here we come!

En ny gruppe volontører fra Israelsmissionens Unge drog d. 1. februar sydpå med Israel som mål.

De skal gennem Meet the People-programmet det næste halve år dele ud af smil og omsorg til beboerne på forskellige sociale institutioner i Jerusalem, og samtidig bliver de en del af det varme fællesskab omkring den Danske Kirke i Jerusalem.

Fra venstre er det Ina Bach, Jannie Lysgaard Poulsen, Ane Elisabeth Asmussen, Tina Jørgensen og Thomas From Søvnald.

Påskens var fyldt med oplevelser, som på hver deres måde understregede påskens budskab. Palme-søndag gik vi i fællesskab med flere hundrede andre kristne ned ad Oliebjerget med palmegrene i hånden, mens hver nationalitet lovsang Gud på hvert deres sprog.

Tirsdag fejrede vi påskemåltidet i Jesus-perspektiv i præstelejligheden. Vi mindedes, hvordan Gud greb ind i israelitternes liv og udfriede dem fra slaveriet i Egypten. Men vi mindedes også med taknemmelighed, hvordan han greb ind i synderens liv ved at sende Jesus til jorden.

Langfredag gik vi en meditationsvandring på Via Dolorosa i den Gamle By. Det er den gamle pilgrimsrute til minde om Jesu smerte-vej til korset. Vi sluttede vandringen med gudstjeneste i Den Danske Kirke.

En hyldest til Jesus

Den begivenhed, som står stærkest i min erindring, er påskedag. Jesu opstandelse! Hele dagen blev en hyldest til Jesus som verdens Frelser. Dagen begyndte før dagry på toppen af Oliebjerget, hvor Hans-Ole Bækgaard holdt en kort andagt – samtidig med en smuk solopgang i øst.

Budskabet var klart: Jesus er opstanden! Denne sætning gik igen ved den skandinaviske gudstjeneste i Gravhaven, og senere ved den danske gudstjeneste i Den Danske Kirke om eftermiddagen.

Hvor var det skønt at fejre et så stærkt og befriende budskab med så mange andre kristne.

Navnet Jesus

Sidste år fejrede jøderne og de kristne påske på samme tid. Ved denne højtid har jøderne et stærkt budskab om tillid og håb til Gud.

Tillid til, at Han kan, og håb om, at Han vil gribe ind i menneskets liv, dér hvor det ser mørkest ud. Et budskab kristne kan tale med om.

På trods af det stærke budskab i jødernes påske, så bliver det kun en skygge af indholdet i den kristne påske, fordi Jesus udelades. For en påske uden tillid til, at Jesus er død for dine og mine synder, og at han opstod fra de døde og stadig lever, er en påske uden håb og frelse. "...der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved." (Apg 4,12b).

KORT NYT FRA IU

- * Har du tre timer om måneden (gennemsnitligt) til rådighed til IUs arbejde? Så kan vi måske bruge dig i en af vores lokalforeninger over hele landet. Der er et STORT behov for din hjælp!! Ring eller skriv til Miriam på kontoret.
- * Charlotte Hummelose Nielsen deltager fra d. 18.- 30. april i Jews for Jesus' kampagne i Tel Aviv. Bed for hende!
- * Bed også for Elisabeth og David Serner, som vi sender af sted som evangelister til New Age-festivalen i Israel i løbet af påsken.
- * Vi søger fortsat en kirkevolontør og en ungdomsmedarbejder til den danske kirke i Jerusalem.
- * "I(U) have a dream" – Læs IUs splinternye vision på www.israel.dk/iu
- * Støt IU ved at købe lodsedler! De koster 20 kr/stk og IU får 15 kr. Ring/skriv og bestil på kontoret indtil d. 15.maj.

Inter-aktivt

"Lørdag var vi på sightseeing i Old City... Grædemuren, Gravkirken, alle de små hyggelige gader og butikker og ikke mindst "den danske kirke". Den er godt nok tysk, men den danske menighed har et kapel her, hvor vi holder gudstjeneste hver anden lørdag..."

Læs breve fra Ane Asmussen i Israel på www.israel.dk/iu

BLIV VOLONTØR I ISRAEL!!

- * GØR EN FORSKEL I ARBEJDET BLANDT JØDER OG ARABERE *
- * FÅ INDBLIK I KRISTENDOMMENS JØDISKE RØDDER *
- * OPLEV MANGE KULTURER OG EN FANTASTISK NATUR *
- * BLIV EN DEL AF ET DANSK OG KRISTENT FÆLLESSKAB MIDT I DET FREMMEDE *

YDERLIGERE INFORMATIONER

- Kontakt volontørkoordinator: Jeanette Wind for yderligere info: e-mail: kontor@israel.dk eller tlf. 7456 2233.
- Informationer om MTP findes på www.meetthepeople.dk og www.israel.dk/iu

ישראל

Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

IU kontoret:
Ydre Missions Hus,
Nørregade 14
6070 Christiansfeld -
Tlf. 7456 2233
www.israel.dk/iu
Ungdomssekretær
Miriam Vibjerg
unge@israel.dk - Tlf. 4035 3669
Volontørkoordinator
Jeanette Wind
volunteer@israel.dk
IU-formand:
Endnu ikke konstitueret...
Red.: side 7 og 8:
Miriam Vibjerg

Møder:
Ring til IU-kontoret
Lokalforeningskoordinatører:
Koordinator - Øst
Elisabeth Serner
tlf. 6167 8012
elisabeth@israel.dk

Projekter:
✦ Meet The People
✦ Forsoningsprojektet Musalaha
✦ Studenterarbejde i KFS/IFES
✦ Evangelisation med Jews For Jesus
✦ Jøder i Østen